

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa **J. D.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, **o úrazovú rentu**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2009, č.k. 3Sp/32/2009-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2009, č.k. 3Sp/32/2009 - 28, **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 222-247/2009 z 20. januára 2009 **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 27. mája 2009, č.k. 3Sp/32/2009-28, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 222-247/2009 z 20. januára 2009, ktorým rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), pretože v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 15. novembra 2006, nemá viac ako 40 %-ný pokles pracovnej schopnosti, pokles jeho pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu je v rozsahu 0%. Krajský súd konštatoval, že aj kontrolné lekárske vyšetrenia potvrdzujú, že pracovný úraz, v dôsledku ktorého

navrhovateľ utrpel zlomeninu 7. až 9. rebra, nezanechal u neho zdravotné následky. Osvojil si záver posudkových lekárov, že ťažkosti uvádzané navrhovateľom môžu byť spôsobené bolesťami chrbtice, resp. syndrómom karpálneho tunela, ktorý nemá žiadnu súvislosť s utrpeným pracovným úrazom, ani s prípadnou chorobou z povolania, ktorá u navrhovateľa ani nebola potvrdená klinikou pracovného lekárstva, kde bol navrhovateľ hospitalizovaný od 28. januára 2008 do 6. februára 2008.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že okrem zjavného poškodenia (zlomeniny rebier, pohmoždenia hrudníka a pravého predkolenia) mohlo dôjsť aj k inému poškodeniu, ktoré sa začalo prejavovať až neskôr po úraze, v jeho prípade napríklad poškodenie ramena a krčnej chrbtice. Žiaden lekár ani súčasná lekárska veda nemôže jednoznačne stanoviť, že po ťažkom pracovnom úraze bol dokonale vyliečený a že mu úraz nemohol spôsobiť aj ďalšie zranenia, ktoré sa môžu prejaviť až v neskoršom období. Bol opakovane práceneschopný a naďalej mu pretrvávali zdravotné problémy ako bolesti hlavy, trpnutie rúk, bolesti ramena a pod., pre ktoré si nemohol nájsť žiadne zamestnanie. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na skutočnosť, že pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa posudkoví lekári vychádzali z prepúšťacej správy z traumatologického oddelenia, kde bol navrhovateľ hospitalizovaný po pracovnom úraze, z výsledkov uvedených v prepúšťacej správe kliniky pracovného lekárstva a z ďalších vyšetrení navrhovateľa - traumatologického, chirurgického, neurologického, ako i zo záveru hodnotenia zdravotného stavu navrhovateľa na Regionálnom konzultačnom dni v Košiciach za prítomnosti preventívnych a klinických lekárov. Posudkoví lekári vyhodnotili všetky predložené lekárske nálezy, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pracovný úraz navrhovateľa nezanechal žiadne následky na jeho zdraví a jeho zdravotné ťažkosti môžu byť spôsobené inými ochoreniami, ktoré s pracovným úrazom nesúvisia – predovšetkým syndróm karpálneho tunela alebo bolesti chrbtice, ktoré môžu byť zdrojom súčasných zdravotných ťažkostí navrhovateľa. Syndróm karpálneho tunela bol zistený už pri hospitalizácii navrhovateľa v čase od 15. novembra 2006 do 22. novembra 2006 a vôbec nesúvisí s pracovným úrazom, utrpeným 15. novembra 2006. K námietke navrhovateľa, že krajský súd sa nezaoberal priebehom úrazového deja, odporkyňa uviedla, že v konkrétnom prípade nie je tak dôležitý priebeh pracovného úrazu, ako jeho zdravotné následky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 88 ods. 1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať **doterajšiu** činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ bol od 3. mája 2004 zamestnaný v stavebnej firme ako pomocný stavebný robotník. Dňa 15. novembra 2006 utrpel pracovný úraz, keď sa pri vykonávaní terénnych úprav šmykol na mokrom teréne a pravou stranou hrudníka spadol na kovovú vidlicu stavebného mechanizmu - utrpel zlomeninu 7. až 9. rebra vpravo, odreniny hrudníka vpravo, pohmoždenie a odreniny predkolenia vpravo. Pri kontrolnom vyšetrení dňa 2. januára 2007 ošetrojúci lekár konštatoval, že liečba zlomeniny a poranenia hrudníka je skončená a pre bolesti, na ktoré sa navrhovateľ sťažoval, odporučil kontrolu na neurologickej ambulancii pre VAS cervikalis a syndróm karpálneho tunela. Z dôvodu pretrvávajúcich bolestí chrbtice a trpnutia rúk bol navrhovateľ hospitalizovaný od 28. januára 2008 do 6. februára 2008 na Klinike pracovného lekárstva a klinickej toxikológie FN v Košiciach

a 14.mája 2008 bol zdravotný stav navrhovateľa hodnotený na Regionálnom konzultačnom dni v Košiciach za prítomnosti preventívnych a klinických lekárov so záverom, že u neho nejde o chorobu z povolania.

Navrhovateľ bol medzičasom od 24. marca 2008 uznaný invalidným podľa § 71 ods.1 zákona pre 60 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené poruchy krčných medzistavcových platničiek s radikulopatiou.

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na úrazovú rentu je v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 zákona podstatné to, či v dôsledku pracovného úrazu má navrhovateľ viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať *doterajšie zamestnanie*.

Z lekárskejších správ posudkových lekárov odporkyne vyplýva, že u navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom a jeho zdravotné ťažkosti môžu byť spôsobené inými ochoreniami. Pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca však posudkoví lekári neposúdili.

Posudok vypracovaný na účely § 88 by nemal spočívať len vo výpočte ochorení, ktorými navrhovateľ trpí, ale aj vo vyhodnotení, či a prečo jeho ochorenia, ktoré spôsobujú zníženie schopnosti navrhovateľa vykonávať *doterajšie zamestnanie* sú alebo nie sú v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Na ten účel je potrebné zistiť a v posudku sa vypořiadat' s tým, aký bol zdravotný stav navrhovateľa v čase, kedy utrpel pracovný úraz, ako sa po úraze zmenil. V záujme zistenia skutočného stavu veci je potrebné ustáliť, ktoré ochorenia súvisia s pracovným úrazom, resp. zhoršenie ktorých ochorení s ním súvisia.

Príčinná súvislosť medzi pracovným úrazom a poruchou zdravia, ktorá vyvolala zníženie schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšie zamestnanie, musí byť jednoznačne preukázaná..

Percentuálny pokles schopnosti vykonávať *doterajšiu* činnosť nie je pritom možné na účely § 88 zákona posudzovať podľa prílohy č.4 zákona, ktorú možno použiť len na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať *zárobkovú* činnosť (§ 71 ods. 5 zákona).

Posudky posudkových lekárov, ktoré boli podkladom pre preskúmané rozhodnutie odporkyne odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval za dostatočné. Vzhľadom na to, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ OSP), odvolací súd rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doplniť dokazovanie (§ 196 ods.1 a 3 zákona) v zmysle vyššie uvedeného, zadovážiť si riadny posudok o percentuálnej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť (pomocný robotník na stavbe), a znovu rozhodnúť o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu, pričom sa v novom rozhodnutí vyporiada so všetkými námietkami navrhovateľa.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľovi trovy v odvolacom konaní nevznikli a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave dňa 26. mája 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová